

Received : 30 April 2022

Revised : 20 November 2022

Accepted : 19 December 2022

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์ เพลงสมัยนิยมสำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี¹

Learning management plan based on Synectic instructional
to improve popular music composition for students aged 17-18

ชยานิน คำสองสี

Chayanin Khamsongsi,

ภัทรพร ผลิตากุล²

Pattaraporn Plitakul

คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Faculty of Music Silpakorn University

Corresponding author e-mail: Khamsongsi_c@silpakorn.edu

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยมสำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม สำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม สำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วิธีการดำเนินการวิจัยเป็นการสังเคราะห์เอกสารควบคู่กับวิจัยกึ่งทดลอง ผู้เข้าร่วมการวิจัย คือ นักเรียนแผนการเรียนดนตรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ แบบทดสอบการประพันธ์เพลงสมัยนิยมและเกณฑ์การประเมินบทเพลงสมัยนิยม วิเคราะห์ข้อมูลจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทดสอบค่า t-test

ผลวิจัยพบว่า 1) รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ SOSBAC เกิดจากการสังเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ 2) ผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนา

¹ คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา/ที่ปรึกษางานปริญญาโท

ทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยมในกลุ่มทดลองหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ =13.31, $S.D.$ =1.12) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ =7.53, $S.D.$ =0.88) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3) ผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยมหลังเรียนของกลุ่มทดลอง ($\bar{X}$ = 13.31, $S.D.$ =1.12) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($\bar{X}$ = 10.87, $S.D.$ =2.11) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ : ซินเนคติกส์, ทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม

Abstract

This research aimed to 1) develop a learning management plan based on Synectic instructional to improve popular music composition for students aged 17-18. 2) To compare pre-test and post-test achievement in the experimental group of learning management plans based on Synectic instructional to improve popular music composition for students aged 17-18, and to compare achievement between an experimental group and controlled group using the learning management based on Synectic instructional to improve popular music composition for students aged 17-18. Documents synthesis and quasi-experimental research were used as methodologies. The participants are 28 students from the music program of Mattayom Sangkeet Wittaya school. The instruments used for the research were divided into two parts. There are popular music composition tests and criteria for evaluating Popular music composition. Document analysis and t-test were employed for this research

Research findings can be summarized as follows 1) SOSBAC learning management model derived from the synthesis of Synectic learning management. 2) The achievement of the experimental group after learning management plans based on Synectic instructional to improve the composition of popular music ($\bar{X}$ =13.31, $S.D.$ =1.12) was higher than before the treatment ($\bar{X}$ =7.53, $S.D.$ =0.88) at .05 level of significant. 3) The achievement of the experimental group after learning management plans based on Synectic instruction to improve the composition of popular music ($\bar{X}$ = 13.31, $S.D.$ =1.12) was higher than the controlled group ($\bar{X}$ = 10.87, $S.D.$ =2.11) at .05 level of significant.

Keywords: Synectic Instructional, Popular music composition

1. บทนำ

ดนตรีเป็นสื่อที่มนุษย์ใช้กระบวนการคิดเพื่อสร้างสรรค์ และแสดงออกถึงความงามผ่านทางด้านโสตศิลป์ได้อย่างเป็นธรรมชาติ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2546) ความสำคัญ และจุดมุ่งหมายทางการสร้างสรรค์งานดนตรีจึงเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรที่ครูจะต้องจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้พัฒนากระบวนการคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ผลักดันให้นักเรียนเกิดการพัฒนาตนเอง พบเจอสิ่งแปลกใหม่ สร้างเทคโนโลยีสิ่งประดิษฐ์ที่มีความก้าวหน้า และงานทางด้านศิลปะทุกแขนง รวมถึงเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต ความคิดสร้างสรรค์จึงมีลักษณะเป็นอเนกนัยที่สามารถคิดได้หลายทิศทางหลายแง่มุม กว้างไกล และดัดแปลงผสมผสานจนเกิดสิ่งใหม่ (Guiford, 1971)

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์จึงต้องอาศัยความมั่นใจในความคิดของตนเอง สามารถผลักดันตนเองให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ในอนาคตอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงมีความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งลักษณะพฤติกรรมดังกล่าวพบได้มากในนักเรียนช่วงวัยรุ่นอายุ 17-18 ปี (Piaget, 1964; Vygotsky, 1994) ที่นำดนตรีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการเข้าสังคมในกลุ่มเพื่อน ได้แก่ การฟังเพลง ขับร้องบทเพลง เล่นดนตรี และรวมไปถึงการสร้างสรรค์งานดนตรี โดยประเภทบทเพลงที่ถูกนำมาใช้มากที่สุด คือ ประเภทบทเพลงสมัยนิยม (กรรณก สร้อยอินทร์, 2551) การจัดการเรียนการสอนของครูจึงต้องมีการประยุกต์ใช้ดนตรีประเภทดังกล่าวมาจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมความต้องการของผู้เรียน เช่น วิชาทฤษฎีดนตรีที่นำบทเพลงสมัยนิยมที่นักเรียนคุ้นเคยมายกตัวอย่าง และสร้างแรงจูงใจเพื่อให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องของดนตรีเพิ่มมากขึ้น (วิรัตน์ธาดา เกาคำ, 2556; อมรมาศ มุกตาม่วง, 2561; Mariene, 2000) ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนทางด้านดนตรีจะมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติและจัดการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอน โดยนักเรียนจะปฏิบัติตามกรอบทฤษฎี หรือเรียนรู้ตามที่ครูกำหนด

การจัดการเรียนรู้ดนตรีนอกจากการลงมือปฏิบัติ และเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนของกรอบทฤษฎีที่ครูกำหนด การคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ถือเป็นอีกระดับหนึ่งที่เป็นทักษะขั้นสูงสุดของการเรียนรู้ดนตรี ซึ่งนำทักษะการคิดสร้างสรรค์มาใช้สร้างบทเพลงใหม่ การจัดการเรียนรู้ดนตรีครูจึงควรส่งเสริมและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนควบคู่กับการเรียนรู้ด้านทฤษฎี และการปฏิบัติ การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบซินเนคติกส์เป็นหนึ่งในรูปแบบที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน โดยใช้กระบวนการอุปมาอุปไมยและการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ (ประจักษ์ ปฏิทัศน์, 2558) โดยมีลำดับการพัฒนาเริ่มตั้งแต่ระดับพื้นฐานโดยเน้นการกระตุ้นนักเรียนให้คิดเปรียบเทียบกับสิ่งเร้าที่ครูกำหนดให้อย่างละเอียดและเป็นระบบจากไม่ซับซ้อนไปสู่การคิดเปรียบเทียบที่ซับซ้อนหลากหลายมากขึ้น จนทำให้นักเรียนสามารถนำเสนอแนวคิดใหม่ด้วยมิติที่แตกต่างจากกรอบแนวคิดเดิม (ประจักษ์ ปฏิทัศน์, 2558; Nolan, 2003; Sanders & Donald, 1984) การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ (Synectic instructional model) เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญสูงสุด โดยรูปแบบการสอนดังกล่าวพัฒนามาจากรูปแบบการเรียน

การสอนที่มุ่งเน้นส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ โดยการคิดเปรียบเทียบอุปมาอุปไมยเพื่อกระตุ้นความคิดใหม่จากการเปรียบเทียบทางตรง (Direct analogy) การเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ (Personal analogy) และการเปรียบเทียบคำคู่ขัดแย้ง (Compressed conflict) (ทิตนา แชมมณี, 2548; Joyce & Weil, 2000; Gordon, 1961) โดยรูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์มีการใช้อย่างแพร่หลายในต่างประเทศ โดยครูเปลี่ยนบทบาทหน้าที่จากผู้บรรยายเนื้อหาอย่างละเอียด เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้นักเรียนจนเกิดกระบวนการเรียนรู้ นักเรียนจะได้รับการฝึกฝนทักษะการสื่อสารการทำงานเป็นทีม ทักษะการเรียนรู้ และที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะในการคิดสร้างสรรค์ซึ่งวิธีการสอนคำนึงถึงกระบวนการเรียนรู้ การเปรียบเทียบในแง่มุมที่หลากหลาย ทั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านกระบวนการอุปมาอุปไมยและการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบมาใช้จัดการเรียนการสอนซึ่งเริ่มตั้งแต่ระดับพื้นฐานโดยเน้นการกระตุ้นนักเรียนให้คิดเปรียบเทียบกับสิ่งเร้าที่ครูกำหนดให้อย่างละเอียดและเป็นระบบจากไม่ซับซ้อนไปสู่การคิดเปรียบเทียบที่ซับซ้อนหลากหลายมากขึ้น ซึ่งจากการศึกษาและสังเคราะห์ข้อมูลทำให้เกิดรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการกระตุ้น ขั้นการสังเกต ขั้นอัตมโนทัศน์ ขั้นการคิดสวนทาง ขั้นการอภิปราย และขั้นการสร้างสรรค์ (Hummell, 2006; Joyce, 2000; Seligman, 2007; Tajari & tajari, 2011)

จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์สามารถนำมาประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอนทางด้านดนตรีให้นักเรียนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการประพันธ์บทเพลงสมัยนิยม ซึ่งจากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าการพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยมโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ยังไม่เพียงพอ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลง สำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี และศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยมเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะความคิดสร้างสรรค์ในการประพันธ์บทเพลงสมัยนิยมต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยมสำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม สำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม สำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา คือ การประพันธ์เพลงสมัยนิยมแนวเพลงป๊อป ฮิปฮอป และ อาร์แอนด์บี โดยมีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านกระบวนการประพันธ์เพลงสมัยนิยมและผลผลิตการประพันธ์เพลงสมัยนิยม
2. ผู้เข้าร่วมการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เลือกเรียนแผนการเรียนดนตรีปีการศึกษา 2564 โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 28 คน
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย
 - 3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์
 - 3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการประพันธ์เพลงสมัยนิยม

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการสังเคราะห์เอกสารควบคู่กับการวิจัยกึ่งทดลอง โดยศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมวัดผลก่อนและหลังการทดลองโดยสามารถแสดงแผนภาพได้ดังนี้

E	O ₁	X	O ₂
C	O ₁	-	O ₂

E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
X	แทน	การจัดการเรียนรู้การประพันธ์เพลงสมัยนิยมโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์
-	แทน	การจัดการเรียนรู้การประพันธ์เพลงสมัยนิยมโดยใช้รูปแบบปกติ
O ₁	แทน	การวัดการประพันธ์เพลงสมัยนิยมก่อนการทดลอง
O ₂	แทน	การวัดการประพันธ์เพลงสมัยนิยมหลังการทดลอง

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยมสำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม สำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์และนำข้อมูลมาสังเคราะห์

2. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี

3. นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยมีค่าความเที่ยงตรงของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ที่ 0.92

4. ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่ผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยนักเรียนต้องมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับผู้เข้าร่วมการวิจัย

5. นำข้อจำกัดจากการทดลองการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับนักเรียนและนำไปทดลอง

ตอนที่ 2 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม สำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี

1. ศึกษาเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การประพันธ์เพลงสมัยนิยม

2. กำหนดผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกซึ่งต้องเป็นนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียน ในรายวิชาการประพันธ์เพลงสมัยนิยม แผนการเรียนดนตรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร โดยนักเรียนที่เข้าร่วมการวิจัยจำนวน 28 คน ให้นักเรียนจับสลากเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 14 คน และทำการทดสอบค่าเพื่อเปรียบเทียบว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีทักษะการประพันธ์เพลงที่ไม่แตกต่างกัน

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ แบบทดสอบการประพันธ์เพลงสมัยนิยมและแบบประเมินการประพันธ์เพลงสมัยนิยม

3.1 แบบทดสอบการประพันธ์เพลงสมัยนิยม แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 คำชี้แจงในการทำแบบทดสอบการประพันธ์เพลงสมัยนิยม ให้นักเรียนประพันธ์บทเพลงสมัยนิยม จำนวน 40 คะแนน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 สัปดาห์

ตอนที่ 2 คำสั่งการประพันธ์เพลงสมัยนิยม แบบทดสอบใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนการประพันธ์เพลงสมัยนิยม สำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1) องค์กรประกอบทางด้านดนตรี ได้แก่ รูปแบบของบทเพลง ทำนอง เนื้อร้อง เสียง

ประสาน/ทำนองประสาน จังหวะ (อมรรัตน์ รัตนภาสุร, 2534) 2) นักเรียนสามารถเลือกเครื่องดนตรีได้ตามความเหมาะสมของบทเพลงโดยมีเครื่องดนตรีที่เป็นทำนองหลัก เครื่องดนตรีที่ใช้ดำเนินทางคอร์ด เครื่องดนตรีที่ใช้กำหนดจังหวะ และเครื่องดนตรีที่ใช้เป็นเสียงประสาน 3) ให้นักเรียนอธิบายแนวคิดการแต่งเพลง คำสำคัญของบทเพลง 4) ให้นักเรียนทำลงในโปรแกรมซิเบเลียส (Sibelius) และแปลงไฟล์นำออกมาเป็นไฟล์เสียง 5) หากพบการคัดลอกผลงานการแต่งบทเพลง นักเรียนจะไม่ได้รับการพิจารณาคะแนน

3.2 แบบประเมินการประพันธ์เพลงสมัยนิยม แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบประเมินการประพันธ์เพลงสมัยนิยมโดยให้ผู้ประเมินพิจารณาผลผลิตการประพันธ์เพลงสมัยนิยมซึ่งในแต่ละด้านมีการประเมินกระบวนการประพันธ์เพลงสมัยนิยม คุณภาพของการประพันธ์เพลงสมัยนิยม

ตอนที่ 2 เกณฑ์การให้คะแนนการประพันธ์เพลงสมัยนิยม จำนวน 40 คะแนน โดยประเมินผลงานการประพันธ์เพลงสมัยนิยม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านฝีมือการประพันธ์เพลง ร้อยละ 10 2) ด้านความสัมพันธ์ทางด้านดนตรี ร้อยละ 10 3) ด้านการสื่อสารความคิด ร้อยละ 10 4) ด้านความคิดริเริ่ม ร้อยละ 10 รวมทั้งสิ้น 40 คะแนน ซึ่งองค์ประกอบการประเมินผลงานเป็นการสังเคราะห์ข้อมูลจากการวัดและประเมินการประพันธ์เพลงจากผลงาน (Hickey, 2003; Nelly, 2006; NYSSMA & NAFME, 2020; Webster, 1987) และในแต่ละด้านของการประเมินผลงานการประพันธ์เพลงสมัยนิยมต้องมีการวัดระดับของกระบวนการคิดสร้างสรรค์กับดนตรีที่เป็นการประเมินศักยภาพของนักเรียน โดยผู้วิจัยนำเกณฑ์การประเมินความคิดสร้างสรรค์กับงานดนตรีในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย ช่วงอายุ 16-18 ปี ที่พัฒนาโดย เว็บสเตอร์ (1977) ซึ่งนำหลักการของกิลฟอร์ดและทอแรนซ์มาพัฒนาให้แสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ทางด้านดนตรี โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ความคิดคล่องแคล่วทางด้านดนตรี ความคิดยืดหยุ่นทางด้านดนตรี ความคิดริเริ่มทางด้านดนตรี และความคิดละเอียดลออทางด้านดนตรี โดยประเมินเป็น 3 ระดับ คือ ดี = 3 คะแนน ปานกลาง = 2 คะแนน และพอใช้ = 1 คะแนน

4. การรวบรวมและเก็บข้อมูล เป็น 3 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

การดำเนินการก่อนการทดลอง

1. ส่งหนังสือจากคณะครุศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร
2. ขอพิจารณาด้านจริยธรรมตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
3. จัดผู้เข้าร่วมการวิจัยเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยวิธีการจับสลาก
4. ชี้แจงมาตรการป้องกันความเสี่ยงและการเสียผลประโยชน์ของกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการปฏิบัติมีมาตรการในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติโดยมีเป้าหมายการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เช่นเดียวกับนักเรียนในกลุ่มทดลองแตกต่างกันที่กระบวนการจัดการเรียนการสอนซึ่งจะไม่ทำให้กลุ่มควบคุมเสียผลประโยชน์ในการเรียน

5. ผู้เข้าร่วมวิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนการประพันธ์บทเพลงสมัยนิยม โดยผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่านเป็นผู้ให้คะแนนซึ่งก่อนการประเมินบทเพลงสมัยนิยมผู้วิจัยได้อธิบายหลักเกณฑ์การประเมินบทเพลงสมัยนิยม

6. นำผลการทดสอบก่อนการทดลองมาทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าทีเพื่อแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการประพันธ์สมัยนิยมว่าไม่แตกต่างกันตามระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

การดำเนินการทดลอง

กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลง โดยมีขั้นตอนการสอนทั้งหมด 6 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นการเปรียบเทียบแบบตรง ขั้นการเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ขั้นการสร้างคำคู่ขัดแย้ง ขั้นอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้งและขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน จำนวน 12 แผน จัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวน 2 คาบเป็นเวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที รวมทั้งสิ้น 12 สัปดาห์ รวมถึงเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูล ปัญหาและวิธีการแก้ไขตามแผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยมีขั้นตอนการสอนทั้งหมด 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอนและขั้นสรุป จำนวน 12 แผน จัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวน 2 คาบเป็นเวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที รวมทั้งสิ้น 12 สัปดาห์ รวมถึงเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูล ปัญหาและวิธีการแก้ไขตามแผนการจัดการเรียนรู้

การดำเนินการหลังการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนการประพันธ์บทเพลงสมัยนิยมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยผู้วิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิอีก 2 ท่านเป็นผู้ให้คะแนน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล คำนวณค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการประพันธ์เพลงสมัยนิยม ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และนำผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง สรุป และอภิปรายผล

6. ประโยชน์ของการวิจัย

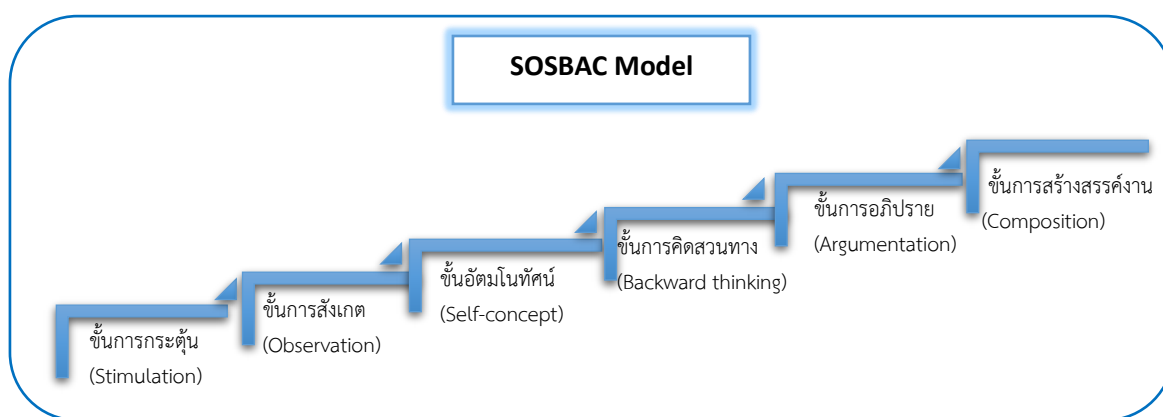
1. ครูได้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม สำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2. ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การประพันธ์เพลงสมัยนิยมโดยใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์

3. นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการประพันธ์เพลงสมัยนิยมโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่สูงขึ้น

7. การวิเคราะห์/ผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบจินเนตติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม สำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี ได้มาจากการสังเคราะห์เอกสาร เรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบจินเนตติกส์ หลักการประพันธ์เพลงสมัยนิยม พัฒนาการนักเรียน (Hummell, 2006; Joyce, 2000; Seligman, 2007; Tajari & tajari, 2011; ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์, 2546; ทิศนา ขัมมณี, 2563) การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ SOSBAC มีทั้งหมด 6 ขั้นตอน ได้แก่

รูปที่ 1 รูปแบบการจัดการเรียนการสอน SOSBAC Model

ที่มา : ญานิน คำสองสี, ภัทรกร ผลิตากุล (2565)

ขั้นที่ 1 Stimulation ขั้นกระตุ้น เป็นขั้นที่ครูทำหน้าที่มอบสิ่งเร้าแก่นักเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจให้เกิดความต้องการเรียนรู้ และสร้างสรรค์ผลงาน เช่น ครูเปิดเพลงให้นักเรียนรับฟัง และสนทนาเกี่ยวกับบทเพลง รวมถึงแลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่าง ๆ ที่พบในการดำเนินชีวิต

ขั้นที่ 2 Observation ขั้นการสังเกต เป็นขั้นที่นักเรียนสังเกตถึงลักษณะเด่นจากสิ่งที่นักเรียนและครูได้สนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันในช่วงขั้นการกระตุ้น จากนั้นนักเรียนสามารถอธิบายถึงลักษณะเด่นโดยการเปรียบเทียบลักษณะที่เหมือนกันระหว่าง 2 แนวคิด โดยนักเรียนเป็นผู้กำหนดเองซึ่งขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคลที่สามารถสังเกตเห็นและนำจุดเด่นเชื่อมโยงกับลำดับขั้นต่อไปได้

ขั้นที่ 3 Self-conception ขั้นอัตมโนทัศน์ เป็นขั้นที่นักเรียนจินตนาการว่าตนเองเป็นสิ่งที่นั้นหรือกำลังเข้าร่วมกิจกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยนำมวลประสบการณ์ ความรู้สึกและทัศนคติมาเปรียบเทียบกับลักษณะเด่นที่พบ ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถจินตนาการและสื่อสารผ่านการสร้างตัวโน้ตและบทเพลงออกมาได้

ขั้นที่ 4 Backward thinking ขั้นการคิดสวนทาง เป็นขั้นที่นักเรียนเปรียบเทียบลักษณะเด่นที่ตรงข้ามกัน แต่มีจุดเชื่อมระหว่างกันได้ โดยกระตุ้นให้นักเรียนคิดหาประเด็นที่มีลักษณะสวนทางกับสิ่งที่กำหนดไว้ในขั้นการสังเกต และขั้นอ้อมโนทัศน์ซึ่งส่งผลให้นักเรียนแต่ละคนได้แง่มุมที่แตกต่างไปจากเดิม

ขั้นที่ 5 Argumentation ขั้นอภิปราย เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถอธิบายถึงลักษณะ และรายละเอียดของความคิดเห็นจากขั้นการคิดสวนทาง โดยมีการแสดงเหตุผลสนับสนุนในการอภิปราย

ขั้นที่ 6 Composition ขั้นการสร้างสรรค์งาน เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถนำผลประสบการณ์ตั้งแต่ได้รับการกระตุ้นจากครู การสังเกต การคิดแบบอ้อมโนทัศน์ และจากการอภิปรายมาสร้างสรรค์บทเพลงของตนเองในประเภทบทเพลงสมัยนิยมขึ้นมาใหม่ได้

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม สำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี ก่อนเรียนและหลังเรียน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยมของกลุ่มทดลองก่อนและหลังเรียน

องค์ประกอบการประพันธ์เพลงสมัยนิยม	N	$\bar{x}$	SD	t	p
1. ด้านฝีมือการประพันธ์เพลง					
ก่อนเรียน	14	13.59	1.66	-35.230	.000*
หลังเรียน	14	22.76	1.92		
2. ด้านความสัมพันธ์ทางด้านดนตรี					
ก่อนเรียน	14	5.35	0.63	-22.333	.000*
หลังเรียน	14	10.14	1.02		
3. ด้านการสื่อสารความคิด					
ก่อนเรียน	14	5.85	0.77	-16.304	.000*
หลังเรียน	14	10.28	0.82		
4. ด้านความคิดริเริ่ม					
ก่อนเรียน	14	5.35	0.49	-24.287	.000*
หลังเรียน	14	10.07	0.73		

* $p < .05$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยมในกลุ่มทดลอง หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=13.31$, $S.D.=1.12$) สูงกว่าก่อนเรียน

($\bar{X}=7.53$, $S.D.=0.88$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยมสูงขึ้น

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม สำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

องค์ประกอบการประพันธ์เพลงสมัยนิยม	N	$\bar{X}$	SD	t	p
1. ด้านฝีมือการประพันธ์เพลง					
กลุ่มทดลอง	14	13.59	1.66	.619	.541
กลุ่มควบคุม	14	13.19	1.78		
2. ด้านความสัมพันธ์ทางด้านดนตรี					
กลุ่มทดลอง	14	5.35	0.63	.304	.764
กลุ่มควบคุม	14	5.28	0.61		
3. ด้านการสื่อสารความคิด					
กลุ่มทดลอง	14	5.85	0.77	1.639	.113
กลุ่มควบคุม	14	5.35	0.84		
4. ด้านความคิดริเริ่ม					
กลุ่มทดลอง	14	5.35	0.49	.391	.699
กลุ่มควบคุม	14	5.28	0.46		

* $p < .05$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยมก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง ($\bar{X}=7.53$, $S.D.=0.88$) และกลุ่มควบคุม ($\bar{X}=7.27$, $S.D.=0.92$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการประพันธ์เพลงสมัยนิยมที่ไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า t-test เท่ากับ .738 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านฝีมือการประพันธ์เพลง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=13.59$, $S.D.=1.66$) และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=13.19$, $S.D.=1.78$) ด้านความสัมพันธ์ทางด้านดนตรี กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=5.35$, $S.D.=0.63$) และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=5.28$, $S.D.=0.61$) ด้านการสื่อสารความคิด กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=5.85$, $S.D.=0.77$) และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=5.35$, $S.D.=0.84$) ด้านความคิดริเริ่ม

กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=5.35$, $S.D.=0.49$) และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=5.28$, $S.D.=0.46$) จึงให้
เห็นได้ว่านักเรียนมีทักษะในการประพันธ์เพลงสมัยนิยมไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการ
ประพันธ์เพลงสมัยนิยม สำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการ
ประพันธ์เพลงสมัยนิยม หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

องค์ประกอบการประพันธ์เพลงสมัยนิยม	N	$\bar{X}$	SD	t	p
1. ด้านฝีมือการประพันธ์เพลง					
กลุ่มทดลอง	14	22.76	1.92	3.603	.001*
กลุ่มควบคุม	14	18.92	3.48		
2. ด้านความสัมพันธ์ทางด้านดนตรี					
กลุ่มทดลอง	14	10.14	1.02	2.252	.033*
กลุ่มควบคุม	14	8.78	2.00		
3. ด้านการสื่อสารความคิด					
กลุ่มทดลอง	14	10.28	0.82	2.309	.029*
กลุ่มควบคุม	14	9.14	1.65		
4. ด้านความคิดริเริ่ม					
กลุ่มทดลอง	14	10.07	0.73	8.425	.000*
กลุ่มควบคุม	14	6.64	1.33		

* $p < .05$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 3 พบว่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อ
พัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยมหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}= 13.31$,
 $S.D.=1.12$) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($\bar{X}= 10.87$, $S.D.=2.11$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณา
ตามองค์ประกอบการประพันธ์เพลงสมัยนิยมด้านฝีมือการประพันธ์เพลง พบว่าค่าเฉลี่ยทางการเรียน
ของกลุ่มทดลอง ($\bar{X}= 22.76$, $S.D.= 1.92$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ($\bar{X}= 18.92$, $S.D.= 3.48$)
ด้านความสัมพันธ์ทางด้านดนตรี พบว่าค่าเฉลี่ยทางการเรียนของกลุ่มทดลอง ($\bar{X}= 10.14$, $S.D.= 1.02$)
มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ($\bar{X}= 8.78$, $S.D.= 2.00$) ด้านการสื่อสารความคิด พบว่าค่าเฉลี่ยทางการ
เรียนของกลุ่มทดลอง ($\bar{X}= 10.28$, $S.D.= 0.82$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ($\bar{X}= 9.14$, $S.D.= 1.65$)

และด้านความคิดริเริ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยทางการเรียนของกลุ่มทดลอง ($\bar{X}$ = 10.07, $S.D.$ = 0.73) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ($\bar{X}$ = 6.64, $S.D.$ = 1.33) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งจะพบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยมสูงขึ้น

8. การสรุปผลและการอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสรุปผลและอภิปรายผลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยมสำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี มีความแตกต่างจากแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติที่เน้นครูเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้เป็นหลัก และการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยเพียงขั้นนำ ขั้นสอนและขั้นสรุป ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ในงานวิจัยครั้งนี้มาจากการศึกษาเอกสาร สังเคราะห์ข้อมูล และเกิดเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอน SOSBAC ที่มีความละเอียด และเน้นการคิดเชิงเปรียบเทียบอย่างเป็นลำดับขั้น ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการกระตุ้น (S=Stimulation) ขั้นการสังเกต (O=Observation) ขั้นอัตมโนทัศน์ (S=Self-concept) ขั้นการคิดสวนทาง (B=Backward thinking) ขั้นการอภิปราย (A=Argumentation) และขั้นการสร้างสร้งงาน (Composition) โดยขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบชินเนคติกส์ของผู้วิจัยมีความละเอียดส่งเสริมการคิดในแง่มุมที่แตกต่าง และช่วยส่งเสริมการจัดระบบการคิดให้กับนักเรียน ซึ่งแตกต่างกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติที่ครูจะเป็นผู้นำในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ ประจักษ์ (2562) ที่ว่าการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ นักเรียนต้องได้รับการกระตุ้นให้คิด เปรียบเทียบสิ่งเร้าที่กำหนดไว้อย่างละเอียดและเป็นระบบ เริ่มจากเปรียบเทียบสิ่งเร้าที่ไม่ซับซ้อนในระดับพื้นฐานไปสู่การเปรียบเทียบที่ซับซ้อน และหลากหลายมากขึ้น ในขณะเดียวกันการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์จะไม่สามารถกระตุ้นกลุ่มนักเรียนที่ขาดความกล้าแสดงออก หรือขาดทักษะพื้นฐานด้านการคิดที่หลากหลาย และขาดทักษะพื้นฐานทางด้านดนตรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลอว์ (2011) ที่กล่าวว่าบุคคลแต่ละคนมีศักยภาพความสามารถในการแสดงออกที่แตกต่างกัน อาจเกิดจากข้อจำกัดในการแปลความหมายและการทำความเข้าใจกับสิ่งเร้าที่ตนสัมผัสได้

2. จากผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยม สำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี ในภาพรวมพบว่าหลังการทดลองของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่าก่อนการทดลองตามสมมติฐานการวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการประพันธ์เพลงสมัยนิยมเน้นให้นักเรียนคิดอย่างเป็นระบบ และเกิดการเปรียบเทียบในแง่มุมที่หลากหลายเพื่อสร้างสร้งบทเพลงในสมัยนิยมอีกทั้งการวัดและการประเมินผลการคิดสร้งสร้งการประพันธ์บทเพลงสมัยนิยมทำให้

เห็นว่าในภาพรวมนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง ชินเนคติกส์ : เทคนิคและกระบวนการในชั้นเรียนการประพันธ์เพลง โดยผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีมุมมองที่มากขึ้น ซึ่งนำไปสู่รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายได้มากขึ้น (Jack, 1986) ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัยที่ใช้รูปแบบ SOSBAC ในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ โดยต้องมีการวางแผนแนะนำรายละเอียดรายวิชา และเตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อมสำหรับจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธิดา ปรีชานนท์ (2564) ที่จัดการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและออนไลน์ วางแผนการสอน ชี้แจงนักเรียนให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของกิจกรรมต่าง ๆ ออกแบบสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดทักษะการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ จากผลการวิจัยดังที่กล่าวมาทำให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์สามารถเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนได้อีกทั้งสามารถนำไปปฏิบัติจริง ในขณะเดียวกันการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนรูปแบบชินเนคติกส์ไปใช้ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน บริบทของครู และความต้องการได้รับการยอมรับในผลงานของตนเอง ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (1943) ที่ตระหนักในความสามารถของแต่ละคนที่มีความต้องการแตกต่างกันที่บรรลุศักยภาพของตนเองและพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จ

9. ข้อเสนอแนะงานวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ ต้องมีการประยุกต์รูปแบบให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ครูควรศึกษาแนวคิด ความหมายและการจัดองค์ประกอบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ ควรมีการกำกับเรียนและติดตามพฤติกรรมของนักเรียนอย่างรอบด้าน
3. ผู้ที่สนใจนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไปใช้ ต้องมีความเข้าใจรูปแบบการสอน ชินเนคติกส์เพื่อสามารถส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมแก่การจัดการเรียนรู้ต่อ

10. เอกสารอ้างอิง

- กรกนก สร้อยอินทร์. (2551). *โครงการจัดตั้งโรงเรียนสอนดนตรี*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณรุทธ์ สุทิจิตต์. (2546). *วิธีวิทยาการสอนดนตรี*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ณัฐวัฒน์ โฆษิตติชนันท์. (2551). *การเรียบเรียงบทเพลงไทยสมัยนิยมสำหรับกีตาร์คลาสสิกระดับชั้นกลาง* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. วิทยาลัยดุริยางศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- ทศนา แชมมณี. (2563). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 24). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประจักษ์ ปฏิทัศน์. (2562). *การคิดเชิงระบบและความคิดสร้างสรรค์*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรัตน์ธาดา เกศา. (2556). *การนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนดนตรีโดยใช้ดนตรีคลาสสิกและดนตรีสมัยนิยมเพื่อพัฒนาทักษะเปียโนของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- สุธิดา ปรีชาชนนท์. (2564). *การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยใช้คลาวด์เป็นฐานร่วมกับกระบวนการซินเนติกส์และเทคนิคการคิดนอกกรอบ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ไขปัญหาเชิงสร้างสรรค์ในการถ่ายภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยศิลปากร
- Gordon, William (1961). *Synectics: The development of creative capacity*. Harper and Row, Publishers.
- Guilford, J. (1971). *The Nature of Human Intelligence*. Macmillan.
- Hummell, L. (2006). *Synectics for Creative Thinking in Technology Education*. The Technology Teacher
- Joyce, B. (2000). *Models of Teaching / Bruce Joyce, Marsha Weil, with Emily Calhoun*, (6th ed.). MA: Pearson Education Company.
- Maslow, A. H. (1943). *A theory of human motivation*. *Psychological Review*, 50(4), 370–396.
- Piajet, J. (1964). *Cognitive Development in Children: Development and Learning*. *Journal of Research in Science Teaching*, 2, 176-186.
- Tajari, T & Tajari, F. (2011). *Comparison of the effectiveness of synectics teaching methods with a lecture about educational Progress and creativity in social studies lesson in Iran at 2010*. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 28
- Tapleshay, Jack. (1986). *Synectic: Applying its methods and techniques to the composition class*. *Theses digitalization projects*, 359
- Vygotsky, L. S. (1994). *The problem of environment*. In R. van der Veer, & J. Valsiner (Eds.), *The vygotsky reader*. Blackwell.